

ΟΥ

ΟΥ

- Οὐποδὸβλάϊο, εἰσὴν. μ. -βλῖο, βῆ-
 σῆν. ὁμοιόω-ῶ, ἀφομοιόω-ῶ, ἐ-
 ξομοιόω-ῶ, παρειχάζω, προσ-
 ειχάζω. Σμεσ. καὶ παθ. -εἰ.
 -μαι. Σμτχ. παθ. χρ. ἄορ.
 οὐποδὸβληνίη, λᾶ, οε. ἀφω-
 μοιωμένος. (216. προσειχῶς,
 χυῖα, κός), καὶ τλπ'.
- Οὐποεβᾶιο = οὐποβᾶιο.
- Οὐποκοεβᾶιο, εἰσὴν. μ. -κόϊο, ἡσῆ.
 ἀναπαύω, ἐναναπαύω (214).
 Σμεσ. καὶ παθ. -εἰ. -μαι. καὶ
 προσαναπαύομαι τινι. = по-
 чивᾶιο.
- Οὐποκοένιη, ἰᾶ. οὐδ. ἀνάπαυ-
 σις. = ποκοῖη.
- Οὐποκοᾶιο, εἰσὴν = οὐποκοεβᾶιο.
- Οὐπόρνηϊ, λᾶ, οε. ἐπιθ. ἰσχυρο-
 γνώμων, δυσπειθής, δύσπι-
 στος, ἀμετάπειστος, φιλό-
 νεικος.
- Οὐπόρρετβο, ἰ. οὐδ. ἰσχυρογνω-
 μοσύνη, ἐπιμονή, ἀπίθεια,
 πεισμονή, ἀμεταβλησία, τὸ
 φιλόνεικον, τὸ ἀμετάπεισον.
- Οὐποτρεβλένιη, ἰᾶ. οὐδ. χρῆσις.
- Οὐποτρεβᾶιο, εἰσὴν. μ. -βλῖο,
 βῆσῆν. χράομαι-ῶμαι. S = λᾶ.
 καταχράομαι-ῶμαι (= сло-
 δποτρεβᾶιο).
- Οὐποβᾶιο, εἰσὴν. ἄορ. οὐποῖχζ.
- μ. οὐποῖο, ἡσῆ. μεθύσκω = οὐ-
 πιβᾶιο. 2) = ναπαῖο.
- Οὐποᾶιο, εἰσὴν. = τῶ προηγ.
- Οὐπραβλάϊο, εἰσὴν. μ. -βλῖο, βῆ-
 σῆν. εὐθύνω, διευθύνω, κατευ-
 θύνω, ἰθύνω, διίθύνω, διευ-
 θετέω-ῶ, εὐοδόω-ῶ = ναπρα-
 βλάϊο. 2) κυβερνάω-ῶ, διοι-
 κέω-ῶ, διέπω, πρυτανεύω.
- Οὐπραβηνέϊη, ἰᾶ. οὐδ. κατάρ-
 γησις. 2) ἐνασχόλησις, σχολή.
- Οὐπραβηᾶιο, εἰσὴν. μ. -βῆνῖο, βῆ-
 σῆν. ἀπασχολέω-ῶ (ἐνασχο-
 λῶ τινὰ εἷς τι). 2) καταργέω
 -ῶ. Σμεσ. -εἰ. καταγίνομαι,
 ἐνασχολοῦμαι, ἀπασχολοῦ-
 μαι, ἀσχολοῦμαι, σχολάζω.
 Σπαθ. -εἰ. καταργέομαι-οῦ-
 μαι. Σμτχ. παθ. χρ. ἄορ.
- οὐπραβηνένιη, λᾶ, οε. ἀπη-
 σχολημένος, ἡσχολημένος.
 2) κατηρηγμένος.
- Οὐπραβηᾶνῖο, εἰσὴν. μ. -βῆνῖο,
 ἡσῆ. καταργέω-ῶ. ἰδέ καὶ
 τὸ προηγ.
- Οὐπρεμδράϊο, εἰσὴν. μ. -δρῖο,
 ἡσῆ. κατασοφίζω, ἀπατῶ.
 2) = οὐμδράϊο 1. σημασ.
 (126).
- Οὐραβῆμᾶλῖοσᾶ, εἰσὴν λᾶ. (μεσ.)
 μ. -μᾶλῖοσᾶ, μῆνιησᾶ. συνετέω-ῶ,